

Зірка

Ігор Римарук

Може, так би невидимо й жив —
та котроїсь липневої ночі
впала зірка з високих верхів
у дитячі незамкнені очі,
пропекла борозну межі брів
і засіяла пам'ять золою...
Затулитись од неї хотів —
та долоня була замалою.